

Derfor JA til EF

I et opprop som er undertegnet av en rekke av de mest sentrale navn blant kvinnesakens forkjempere heter det bl. a.:

«Kvinner og menn har samme interesse i å trygge vårt land, politisk, økonomisk og sosialt, og spørsmålet om medlemskap i EF må vurderes ut fra hva som gagner vårt land i sin helhet. Det er å misbruke kvinnesaken å trekke denne sentralt inn i diskusjonen om medlemskap, et misbruk som kan skade kvinnesaken og skape splittelse i dette arbeidet.»

Hva har så vært utslagsgivende for disse kvinners standpunkt? Vi har bedt noen av dem om å gi sin begrunnelse, og her er deler av deres svar:

Borghild Bondevik Haga:

Få land er så avhengige av omverdenen som Norge er. De økonomiske, politiske og kulturelle tiltak som treffes i andre land vil derfor ha stor innflytelse på utviklingen i vårt eget. Dette opplever vi i vår tid sterkere enn noen gang. Vår selvråderett må sees i lys av dette.

Etter min mening vil EF-medlemskap bare i liten grad innebære en forringelse av vår reelle selvråderett. Den suverenitet vi har i dag, må i mange høve sies å være mer formell enn reell.

Gjennom medlemskap får Norge reell suverenitet gjennom medinnflytelse og mulighet til å påvirke også andre lands politikk.

Anne Marie Lorentzen:

Vårt medlemskap i EF vil gi det beste utgangspunkt for en god distriktspolitikk. Vi vil få et stort «hjemmemarked» for høyt foredlete fiskeprodukter og dermed skape forutsetninger for større lønnsomhet i fiskerieringen.

Forhandlingsresultatet vil gjøre det mulig for oss å bruke egne og fellesskapelige virkemidler for å opprettholde bosettingen i alle deler av landet.

Medlemskap vil gi oss anledning til å være med å utforme Fellesskapets fiskeripolitikk, noe som vil ha stor betydning for vårt arbeid med å bevare havets ressurser.

Berte Rognerud:

Norge må være med i Fellesskapet fordi det foreløpig er den beste rammen om vår økonomiske og politiske trygghet. Full nasjonal handlefrihet har ingen land i verden idag, og en slik handlefrihet ville heller ikke kunne hjelpe et lite land til å løse sine problemer.

Vi må så langt vi maktet sikre den økonomiske utvikling som motvirker arbeidsløshet og gir oss ressurser til en aktiv sosialpolitikk, distriktsutbygging og miljøvern.

Jeg har opplevet okkupasjonen — jeg vet hva det betyr at de europeiske land har rakt hverandre hånden for å leve sammen i fred og forståelse. Samarbeidet i EF er også den beste garanti for at Norge skal unngå nye konflikter.

Kjellfrid Kjær Smemo:

Bare ved hjelp av fantasi og visjon kan samfunnet regenerere. Hvor har vi hentet impulsene fra til den utvikling vi har gjennomgått kulturelt sett i vårt land? Kunst, filosofi, rettsvesen, demokrati — kristendom? Vi har vært i den heldige situasjon at dette har forenet seg med vår nasjonale arv på en lykkelig måte, slik at vi i dag kan snakke om en nasjonal kultur. Men jeg frykter den tid at nasjonalfølelsen blir overeksponert. Nettopp fordi vi har mottatt så meget fra Europa har vi noe å gi i et samarbeid.

Jeg har tro på **visjonen** — ikke på isolasjonen.

Forbrukerpolitikken kan styrkes ved medlemskap

Inger Louise Valle:

— I enhver valgsituasjon må en spørre seg selv: Hvilke målsettinger har vi og hvilke valg gir de beste muligheter for å nå disse målsettinger?

For meg er svaret klart: Vi må inn i EF for å være med å forme den utvikling som i alle fall vil være bestemmende for oss. Vår framtid er avhengig av det øvrige Europa, og vi må ta aktiv del der hvor kursen stikkes ut. Slik sett gir medlemskap det beste utgangspunkt for å realisere våre målsettinger.

En nasjon med 3–4 millioner mennesker kan ikke i lengden løse de utfordringer et moderne samfunn stiller uten et nært samarbeid med landene omkring. Et slikt regionalt samarbeid er en forutsetning for å utvikle vårt miljø i videste forstand: kulturelt og forskningsmessig såvel som sosialt og distriktsmessig.

Forbrukerens stilling.

— Hvordan vil et medlemskap i EF påvirke forbrukerens situasjon?

— For forbrukeren er det viktig å få gode varer til rimelige priser.

Grunnlaget for Fellesmarkedet er bl. a. å få en rasjonell utnyttelse av ressursene og en hensiktsmessig arbeidsdeling mellom landene. Dette danner i sin tur grunnlaget for bedre og billigere varer på markedet. Fellesskapets regler (kartellbestemmelsene) hindrer samtidig at priser holdes kunstig oppe, når produksjonsomkostningene går ned som følge av f. eks. rasjonalisering. Slik sett gir Fellesskapet en gunstig situasjon for forbrukeren.

— Men prisene stiger i EF som i vårt eget land?
— Ja, prisene stiger, men reallønnen stiger også. Og det er jo reallønnsøkningen som forteller oss at vi får mer igjen for arbeidet vi utfører. Vi regner med at reallønnen vil stige sterkere ved EF-medlemskap enn om vi blir stående utenfor.

Matvareprisene.

— Hva med prisøkningen på matvarer ved norsk medlemskap?

— Den prisstigning vi regner med på en del matvarer som følge av medlemskap, er meget beskjeden i forhold til den prisstigning vi er vant til gjennom en lang årrekke. Og la oss huske at denne prisstigningen vil skje fordi en rekke subsidier må opphøre. Vi får dermed samtidig frigitt midler som vi kan bruke på annen måte i samfunnet.

Melkesubsidier kan fortsatt gis.

Husleien.

— Hvordan vil virkningen bli på rentefoten og dermed på husleien?

— Det eksisterer ikke noe felles rentenivå i EF-landene. I enkelte av EF-landene har rentenivået gått ned den senere tid. I Norge har det vært en stigende tendens på det private lånemarked. Det er vanskelig å si hvordan det norske rentenivå på det private lånemarked vil bli påvirket av medlemskap.

Derimot vet vi at husbankens lånebetingelser fortsatt vil bli fastlagt av norske myndigheter. Vi bestemmer selv husbankens rente og kan dermed fortsatt påvirke leien for alle de hus og leiligheter som er husbank-finansiert.

Europeisk forbrukerpolitikk.

— De har slått til lyd for en felles europeisk forbrukerorganisasjon?

— Ja, jeg tror en fremtidig europeisk forbrukerorganisasjon vil kunne bety mye for å ivareta forbrukerinteressene.

Det er ingen felles forbrukerpolitikk i EF i dag. I Norge har vi kommet lenger på dette felt enn tilfellet er i EF-landene. Men det er en stigende interesse for disse spørsmål innen EF, og det er nå fremmet forslag om eget forbrukerdirektorat i Brussel. Norge vil ha sitt å bidra med ved utformingen av forbrukerpolitikken, og forbrukerne på sin side vil ha fordeler av å få utvirket et regelverk på europeisk basis.

Edruskapsarbeidet blir vårt eget ansvar -

Elsa Skjerven:

— La oss være klar over skjebnefellesskapet vi har med Europa og europeisk kultur, og ikke overlate til andre å løse oppgaver som egentlig er felles for oss alle i denne delen av verden. Vi burde vel vite i vår tid at hvis hvert land skulle gjøre det som passer for dets interesser best, d. v. s. hevde hensynsløst sin suverenitet, ble det en ond verden å leve i.

Borgerne i en stat må på samme måte som statene imellom gi fra seg enevelde, hvis det skal bli levelige forhold. Ethvert skikkelig menneske gir igrunnen fra seg enerådighet til ektefelle og familiemedlemmer. Statene må også gi fra seg slik enerådighet. Det betyr ikke at man mister noe, men at alle parter vinner noe vesentlig og uunnværlig. Hvor meget er ens suverenitet og uavhengighet egentlig verd når en står utenfor samarbeidets forpliktelser? Det vet vi i alle fall er lik 0.

Forhandlingsresultatet.

— Hvordan ser De på forhandlingsresultatet?

— Det må være riktig å merke seg at Norge er det eneste land som i særprotokoll har fått fastslått at medlemskap i EF vil skape særlige problemer for jordbruket som ikke løses ved overgangsordninger. Det representerer noe helt nytt i EF.

— Vi har også fått reelle garantier for at det ikke skal skje noe innenfor vår fiskerigrense etter 1982 uten vårt samtykke.

Edruskapsarbeidet.

— I EF-debatten har det vært gitt uttrykk for bekymring for edruskapsarbeidet ved norsk medlemskap. Hva er Deres vurdering av dette?

— Avholdssaken og edruskapsarbeidet vil vi fortsette som før. Vinmonopolets stilling blir ikke berørt av medlemskap. Øl-omsetning må foregå slik at utenlandsk produsert øl og norsk produsert øl får samme vilkår. Avholdsfolkets krav er at alt øl, både innen-

landsk og utenlandsk, bør omsettes gjennom statlig monopol. Dette blir nå utredet av et regjeringsoppnevnt utvalg. Når det gjelder harmonisering av avgifter innen EF, er det ikke sannsynlig at avgiftene på øl vil komme med her.

Angående alkoholreklame vil det være kjent at det nylig er fremmet en proposisjon om kontroll med slik reklame her i landet.

Alt dette peker i retning av at edruskapsarbeidet ikke vil bli skadelidende ved et medlemskap.

Norge i verdenssamfunnet.

— For meg er det viktig at Fellesskapet ikke bare er en økonomisk fordel. Det er også en menneskelig og kulturell berikelse. Lagspill er viktig. I verdenssamfunnet er det en nødvendighet, et moralsk krav som en ikke kan komme forbi.

I denne sammenheng tror jeg bestemt at et EF-medlemskap også vil gjøre oss bedre i stand til å øke vår støtte til utviklingslandene.

Min konklusjon og mitt ønske for Norge er et forpliktende medlemskap innenfor Det europeiske fellesskap.

To familie- og forbrukerministre - samme syn på EF

Derfor JA til EF

Evy Buverud Pedersen:

Selv hører jeg ikke til de begeistrede EF-tilhengere. Det har vært vanskelig å ta standpunkt.

Når jeg går inn for medlemskap, er det ut fra en nøktern vurdering av hva som er den mest fornuftige måten å innrette seg på.

For meg har det vært utslagsgivende at Norge må sikre seg stabile markeder for derigjennom å trygge arbeidsplassene. Av største viktighet er det å ha åpent marked for stadig høyere utviklede produkter, slik at Norge ikke blir en leverandør av råstoffer og halvfabrikata.

Medlemskap i EF er den sikreste garantien vi kan få i denne retning.

Anne Valen Hestetun:

Eg trur dei europeiske demokratiene kan — gjennom samarbeid — virke fremjande på kvarandre og på omverda. Tanken er ikkje å isolere seg — å vera seg sjølv nok, men å vera med å motverke skiljeline i verda.

Me står overfor mange problem som me best kan løyse i fellesskap. U-landsproblemene er mellom desse oppgåvene.

Innan miljøvernet ser me og kor lite me maktar ved berre å arbeide innan vårt eige land og gje reglar for å motverke forurensinga. Nettopp her betyr det så mykje å få vera med og forme ut eit sams regelverk.

Astrid Gjertsen:

Valget den 25. september blir på mange måter et avgjørende valg, det blir et valg mellom mer isolasjon eller mer samarbeid. Valget vil avgjøre vår fremtidige stilling i Europa.

Det vil by på store fordeler å få en koordinert politikk på europeisk plan, særlig med hensyn til natur- og miljøvern, og sosial- og distrikts-politikken.

På de fleste områder tror jeg vi har meget å høste. Jeg tror også at vi har meget å gi. Om det ikke bare er fordeler, så er det frem for alt muligheter, — muligheter for å være med på å forme fremtidens Europa. For meg er imidlertid ikke dette et endelig mål. Vi må frem til et globalt fellesskap, men det er ikke realistisk å tro at dette kan oppnås uten å gå veien om et intimt regionalt samarbeid.

Aase Bjerkholt:

Jeg tror det er viktig, kanskje avgjørende for menneskehetens framtid, at vi får et nært samarbeid mellom landene. Det europeiske fellesskap er et skritt på denne vei.

Det er også av viktighet at de europeiske land arbeider ut fra de samme sosialpolitiske målsettinger som vi gjør. Dette kan påskynde vårt arbeid, selv om sosialpolitikken vil være vårt eget ansvar, også innenfor EF.

Økonomisk vekst er nødvendig for å kunne gjennomføre nye kostnads-krevende sosiale oppgaver. Det er viktig å kunne fremme en økonomisk vekst samtidig som sosiale problemer skal overvinnes. Utsiktene til å makte det er større når det blir gjort i takt i et europeisk fellesskap.

Olaug Svartveit:

Etter siste krig har vi deltatt i internasjonalt samarbeid i økende grad, ut fra den erkjennelse at trygghet for vårt eget land oppnås bare på denne måten.

Vi står nå overfor et valg — et valg mellom to nye situasjoner: aktivt medlemskap i et europeisk fellesskap som blir utvidet med England, Irland og etter all sannsynlighet Danmark — eller å stå utenfor dette samarbeid og uten vårt gamle EFTA.

Medlemskap i EF vil være den naturlige videreføring av vår samarbeidspolitikk. Det vil gi oss trygghet og stabilitet og dermed grunnlag for å løse en rekke uløste oppgaver i vårt eget nasjonale samfunn.